

darreres activitats del 150è

Tots els dissabtes
del 15 d'octubre al 3 de desembre

De 12 a 13 h

CURS DE SARDANES

A la plaça del Nord

Conjuntament amb l'associació L'Anella, oferim la possibilitat de realitzar un curs de sardanes dirigit pel mestre Sebastià Albà.

A partir de 7 anys. Inscripcions gratuïtes a Secretaria i a L'Anella

1 i 2 octubre

PUJADA A BASTIMENTS (1a etapa)

Pujada del Pessebre en 4 etapes

Lluïsos - Castellar del Vallès (28,140 km)
Castellar del Vallès - Castellarçol (19,710 km)

Primera part del recorregut que, a peu, es farà dels Lluïsos a Bastiments per portar-hi el pessebre.

Inscripcions a Secretaria

12 octubre / 19 h

BALL D'ÈPOCA

A la sala d'actes

Amb l'Orquestrina della Lluna

Preparant el 150è aniversari es va fer una enquesta i posteriorment una votació popular de quin acte s'havia d'organitzar per la celebració dels 150 anys i la proposta més votada va ser: Ball d'època.

Entrada lliure

22 octubre / 22 h

CONCERT PER A MÚSICA DE COBLA

A la sala d'actes

Amb la Cobla Marinada

Concert coorganitzat amb l'associació L'Anella.

22 i 23 octubre

PUJADA A BASTIMENTS (2a etapa)

Castellarçol - Sant Salvador de Serrallops

(Sant Bartomeu del Grau) (28,080 km)

Sant Salvador de Serrallops - Sora

(25,800 km)

Inscripcions a Secretaria

12 novembre

De 10 a 14 h

CLOENDA DEL DEBAT PARTICIPATIU

A la sala de Plens del Districte de Gràcia.

"Contribucions a l'anàlisi de l'Associacionisme a Gràcia"

Acaba el procés participatiu desenvolupat principalment a nivell virtual (fòrum web DELIBERA) amb l'objectiu d'elaborar una diagnosi sobre el moment en què es troba el moviment associatiu.

www.lluïsosdegracia.org/debat

Cal fer la inscripció a Secretaria

12 i 13 novembre

PUJADA A BASTIMENTS (3a etapa)

Sora - Can Janpere (Sant Joan de les Abadeses) (25,030 km)

Can Janpere - Vilallonga de Ter (19,970 km)

Inscripcions a Secretaria

19 novembre

CORREFOC DEL 25è ANIVERSARI DE LA COLLA DE DIABLES

A la plaça del Nord

L'espectacle de foc enllairarà la fi del 150è aniversari dels Lluïsos amb el 25è aniversari de La Vella de Gràcia. Comptarem amb l'actuació de diferents colles i col·lectius de foc i de cultura popular i tradicional.

19 h Convocatòria i trobada de totes les Colles

19,30 h Actuació de les Colles de Cultura Popular sense foc

20,30 h Tabalada

21 h Inici del Correfoc

22,30 h Sopar de les colles assistents

00,00 h Actuació

00,30 h Disco-mòbil

02,30 h Fi de festa

26 novembre / 21 h

SOPAR DE CLOENDA

A l'Hotel Casa Fuster (Pg de Gràcia, 132)

La realització d'un sopar de cloenda, -amb socis, amics, institucions i col·laboradors- vol ser un tancament simbòlic dels actes organitzats al llarg de l'any amb motiu del 150è aniversari.

Preu soci: 30 € / Preu no soci: 60 €

Cal fer la reserva prèvia del tiquet a Secretaria. Places limitades

3 desembre / 12 h

CLOENDA DEL CURS DE SARDANES

A la plaça del Nord

Acte de cloenda i lliurament de diplomes participatius a totes les persones que hagin realitzat el Curs de Sardanes.

3 i 4

PUJADA A BASTIMENTS (4a etapa)

Vilallonga de Ter - Refugi d'Ull de Ter (15,250 km)

Refugi d'Ull de Ter - Bastiments (3,100 km)

Inscripcions a Secretaria

18 desembre

12 h

CONCERT DE NADAL

A la Salle Gràcia

Les corals El Violet i Sinera ens oferiran un Concert on podrem gaudir de velles, noves i tradicionals cançons que ens portaran a les portes de les Festes de Nadal.

13 h

ACTE DE CLOENDA DEL 150è ANIVERSARI

A la plaça del Nord

Per finalitzar els actes de celebració del 150è aniversari oferirem a socis i amics l'actuació de diversos grups de l'Esbart Dansaire de l'Orfeo Gracienc.

19 de desembre

20 h

EXPOSICIÓ COMMEMORATIVA

DELS 150 ANYS DELS LLUÏSOS

A la sala d'exposicions del Districte.

Plaça Rius i Taulet

La mostra recull els trets més característics de l'evolució històrica i incorpora elements significatius i explicatius de l'entitat.

Del 19 de desembre de 2005

al 15 de gener de 2006

20,15 h

PRESENTACIÓ DEL FACSIMIL:

"150 ANYS DELS LLUÏSOS DE GRÀCIA"

A la sala d'exposicions del Districte

Plaça Rius i Taulet

Facsimil que recull el passat i el present dels Lluïsos d'una manera gràfica i visual. La presentació anirà a càrrec del president dels Lluïsos, del president de Taller d'Història, d'un representant del Districte de Gràcia i d'un representant de l'Arxiu Municipal de Barcelona.

>Habitatges per a joves

>Entrevista a Torrell Poltrona

>Les festes de Gràcia

Edita:

Lluïsos de Gràcia 1855 2005

Lluïsos és membre del col·lectiu:

Col·laboren:

"laCaixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

staff sumari

03 >>> LA CARTA DEL PRESIDENT

04 >>> GESTIONS DE LA JUNTA

06 >>> SECCIONS

Vent del Nord "Visita de Koor Vagantes Morborum"
El Virolet "Visita de la coral holandesa Koorschool Katalin Szabó"
Agrupament "Campaments"
GMM "Si estem al juliol, vol dir que anem de campaments"
Bàsquet "La secció ha començat la temporada de forma immillorable"

10 >>> LA CRÒNICA

Swing
Casal d'estiu 2005
Torneig de bàsquet Vila de Gràcia
Ofrena floral de l'11 de setembre

12 >>> EL BARRI

13 >>> 150 ANIVERSARI

Festa Major a la plaça del Nord
10, 11 i 12 de setembre: un cap de setmana especial
Monument als Lluïsos
Els Lluïsos un espai en transformació
La diversitat als Lluïsos
Homenatge als antics socis

18 >>> ENTREVISTA >>> *Tortell Poltrona*

20 >>> ENTITAT >>> *Fundació Catalana de l'Esplai al servei dels infants i joves*

21 >>> NOUS PROJECTES >>> *Festes infantils*

>>> LA TIRA CÒMICA >>> *Per Juanjo Sarto*

22 >>> EL REPORTATGE >>> *Habitatges per a joves*

24 >>> EFEMÈRIDES >>> *Fem història = les noies sòcies dels Lluïsos*

>>> RECOMANEM >>> *El sueño de Valentín*

25 >>> LA CUINA D'EN DURAN >>> *Saltat de verdures i vedella a l'estil oriental*

>>> LA VEÜ DEL SOCI >>> *Cal acceptar les derrotes*

26 >>> CRÒNICA DES DE LA PEIXERA

>>> REFLEXIONS >>> *L'art d'estimar*

28 >>> DARRERES ACTIVITATS DEL 150è

Edita:
Lluïsos de Gràcia

Direcció:
Hector Fernández

Coordinació:
Eulàlia Ramírez

Col·laboracions:
Jordi Casassas
Ingrit Marin
Montse Closa
Nati Bonell
Margarida Padrós
Maria Soldevila
Júlia Grifols
Alba Foz
Roger Salvador
Joan Guiu
Josep Enric López
Pau López
Judith Torredelló
Mercé Marin
Xavi Corbera
Albert Musons
Agustí Vilajossana
Carles Valero
Joan Ramon Gordo
Ibet Bazaco
Pau Baya
Cristina Dorado
Sara Nadal
Xavier Salvador
Joan Ramírez
Jaume Mateu
Josep Ma. Valls
Laia Ferragut
Juanjo Sarto
Ricard Fernández
Jordi Anguera
Teresa Draper
Raquel Diaz
Joan Duran
Pau Plana
Susanna Álvarez
Jordi Casso

Fotografia portada:
Joan Farré

Fotografies:
Arxiu Lluïsos de Gràcia
Joan Farré

Disseny i maquetació:
Silvia Vallverdú

Correcció:
Gina Tomàs

Imprimeix:
CONSDECOR

Dipòsit legal:
B.42.670.89

Redacció i publicat:
Lluïsos de Gràcia
Plaça del Nord, 7-10. 08024 BCN
Tel. 93 218 33 72
Fax 93 218 20 58
desdelnord@lluïsosdegracia.org
www.lluïsosdegracia.org

Jordi Casassas

>>> els dirigents, el motor de l'entitat

Benvolguts socis i sòcies,

A l'inici del curs és obligat preguntar-nos com ha anat l'estiu, les vacances, on hem anat, si hem descansat, a qui hem conegut durant aquest període...

Però l'inici del curs també és un bon moment per a reflexionar sobre un dels aspectes que més caracteritza els Lluïsos de Gràcia i el moviment

associatiu en general: totes aquelles persones que dediquen part del seu temps a treballar voluntàriament per a alguna de les seccions o activitats que es porten a terme al llarg de l'any i que, a casa nostra, als Lluïsos, els anomenem dirigents.

La necessitat de tenir un equip de dirigents potent, implicat en les diferents tasques, positiu i nombrós, ens permetrà realitzar tot allò que ens proposem per al curs. Per això crec que és molt important que cada una de les seccions sàpiga triar els seus dirigents, segons les necessitats de cadascuna, perquè d'ells dependrà el funcionament intern de la secció, la relació amb les

altres seccions i amb la casa, l'esperit lluïsenç (tan difícil de definir i tan important per a tots nosaltres), i el relleu generacional inevitable i necessari que s'ha de produir i que representa tant el futur de la secció com el futur de l'entitat.

Aquest any, en què celebrem el 150è aniversari de la fundació dels Lluïsos, cal més que mai reflexionar sobre aquest aspecte. Si estem celebrant aquest aniversari és gràcies a l'esforç de moltes generacions anteriors de lluïsençs i lluïsenques però, sobretot, del treball constant de centenars de dirigents que al llarg d'aquests anys han fet la feina ben feta. Per tant, la nostra tasca ara és, com a dirigents i directius, continuar fent la feina tan ben feta com fins ara; i com a associats, respectar, valorar el treball dels nostres dirigents, i donar-hi suport.

Als Lluïsos hi ha més de 150 socis que fan aquesta tasca, repartida en les 19 seccions. Són, principalment gent jove que decideix fer aquesta activitat sense esperar res a canvi; persones que dediquen part del seu temps a treballar per als altres. Són el veritable motor de l'entitat. Per això, pel que fan i signifiquen, pel que representa per a nosaltres, per a la ciutat i per al país, els hem d'estar eternament agraïts. Aquesta tasca no es pot pagar amb diners; només amb un agraïment profund i sincer de tothom: socis, veïns, ciutadans, administracions...

Si és així, tots en sortirem beneficiats.

Que sigui per a molts anys!

a les 21 h

26 novembre

Vine al sopar
aniversari

a l'Hotel Casa Fuster
(Passatge de Gràcia, 132)

Els Lluïsos de Gràcia
fem 150 anys

Lluïsos
de Gràcia

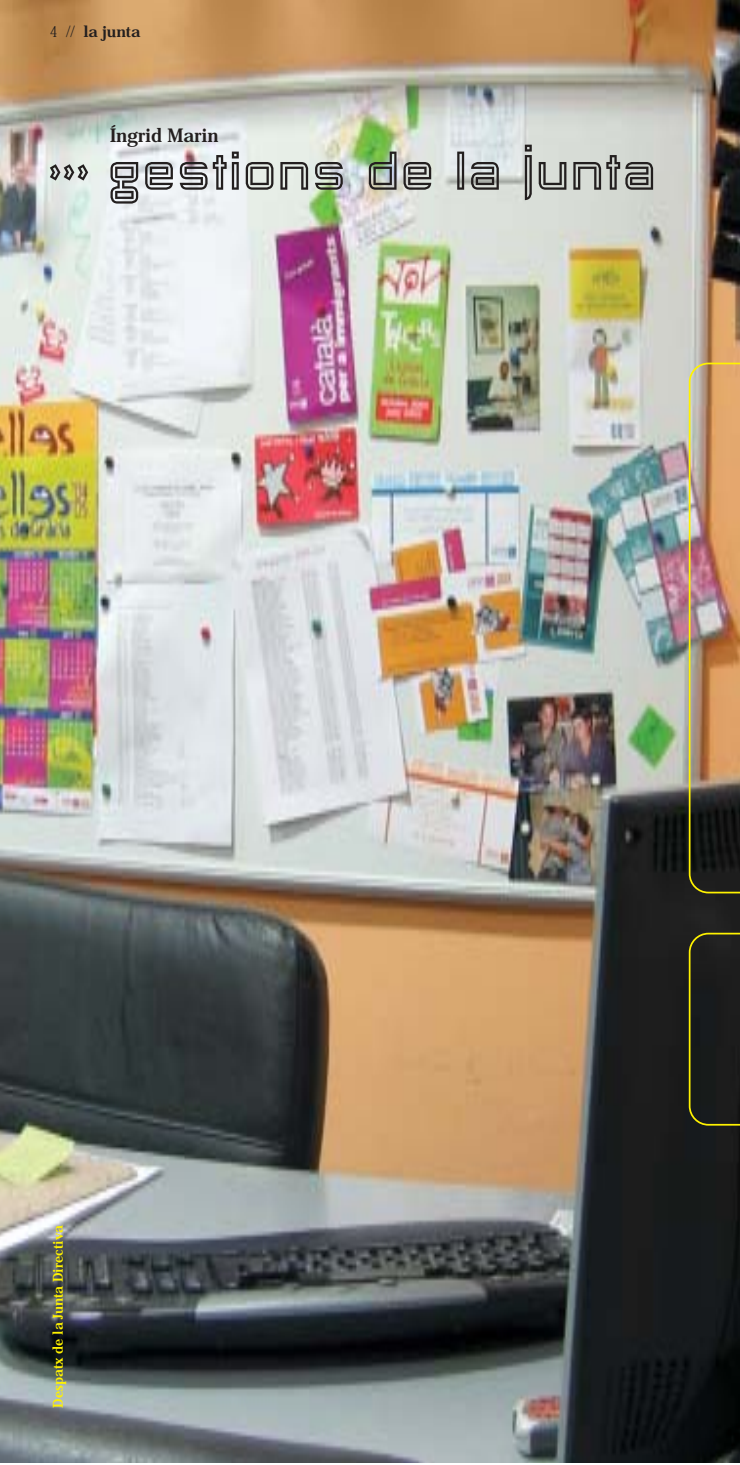
1855
2005

Recordeu que cal reservar prèviament el vostre tiquet a Secretaria.
Preu soci: 30 € / Preu No soci: 60 €

Ingrid Marin

»» gestions de la junta

VEÏNS DE LA PLAÇA

En Jordi Casassas es reuneix amb veïns de la plaça del Nord per tractar del soroll que generen diferents activitats que es fan als Lluïsos. S'adquireix el compromís d'avisar amb anterioritat de les activitats als veïns i caldrà prendre mesures per evitar el soroll que es pugui produir, així com intentar no fer activitats els diumenges a la nit, ja que hi ha nens petits que han de dormir.

Per altra banda, es proposa convocar una reunió entre els Lluïsos de Gràcia i representants de les comunitats de veïns de la plaça per organitzar una activitat conjunta amb tots els veïns, com podria ser un dinar o sopar i al mateix temps mostrar-los l'entitat.

ESCOLA D'ESTIU DEL VOLUNTARIAT

En Jordi Casassas assisteix a l'acte de cloenda de l'escola d'estiu del voluntariat celebrat a Osseja (Catalunya Nord).

EMPRESA MORITZ (PATROCINI 25È ANIVERSARI COLLA VELLA)

En Jordi Casassas, en Javier Tomás i el David Montfort es reuneixen amb Oriol Padró, responsable de màrqueting de l'empresa Moritz per acordar la col·laboració d'aquesta empresa amb la celebració del 25è aniversari de la Colla Vella de Diablers que se celebrarà durant el curs 2005-2006.

REORGANITZACIÓ CONSERGES

A causa de la necessitat de descarregar el volum d'hores dels conserges de l'entitat, s'ha contractat nous conserges a mitja jornada. L'horari a partir de setembre queda reparat de la següent manera:

- > Pau Ramírez: matins (de dilluns a divendres de 10 a 14 hores)
- > Joan Rosell: tardes (de dilluns a divendres de 16,30 a 20,30 hores)
- > Manel Caramés i Joan Montroig: es reparteixen l'horari nocturn i els caps de setmana.
- > Joan Martínez: migdies de dissabte i els entrenaments de bàsquet a l'escola Pau Casals.

VIROLET, GMM, AGRUPAMENT ESCOLTA, BÀSQUET

En Jordi Casassas es reuneix amb els responsables d'aquestes seccions per tractar la possible vinculació dels pares i mares de la secció amb els Lluïsos.

REORGANITZACIÓ SECRETARIA

El passat 26 d'agost, la Judith Torredelfo va decidir deixar de treballar als Lluïsos. Per aquest motiu es decideix ampliar l'horari de la Maria Romero i l'Eulàlia Ramirez, cobrint així les tasques que feia la Judith.

REUNIÓ DE LA JUNTA A TARADELL

El passat 3 juliol tots els membres de la Junta es van reunir a Taradell. En el decurs del dia van fer un balanç i valoració dels objectius que s'havien fixat per al curs 2004-2005, conclouent que pràcticament tots s'havien assolits. En la mateixa reunió es van marcar noves fites per al curs 2005-2006 i les línies generals a seguir al llarg de tota la candidatura. Aquesta reunió va permetre que els membres de la Junta compartissin les seves idees i inquietuds referents als Lluïsos.

Montse Closa vent del nord

Visita a Montserrat

VISITA DE KOOR VAGANTES MORBORUM

Després de mesos de preparació, **del 17 al 23 de juliol vam rebre la visita del Koor Vagantes Morborum de Bruges**, que aquest any celebra el seu 40è aniversari. El seu curiós nom vol dir **"nomades pels malalts"**, ja que en els seus orígens, l'any 1965, era un cor format per estudiants que cantaven la missa per als malalts d'una clínica de Bruges. Més tard van esdevenir un cor d'adults independents que es van anar proposant nous reptes. Actualment disposen d'un extens repertori amb un ampli ventall d'estils de música i un nivell excel·lent.

El diumenge 17 de juliol al vespre, després de recollir-los a l'aeroport, vam trobar-nos tots als Lluïsos, on els vam oferir un petit refrigeri. En nom de tots els membres de *Vent del Nord* l'Enric Balaguer els va adreçar unes paraules de benvinguda... **en flamenc!** No cal dir que la cosa ja començava bé.

El programa que els vam preparar va ser intens i variat, ja que el que es pretenia era que es fessin una idea del nostre país, la nostra cultura i les nostres tradicions en només cinc dies... Per això vam dedicar dos dies a Barcelona: un dia a peu, per visitar el Palau de la Música Catalana, la Catedral, dinar a "Els 4 Gats", passejada pels carrers del barri gòtic, -tot això amb un guia- i no hi podia faltar la típica *cereseta* a la Plaça Reial. Després, Rambla amunt, el Gran Teatre del Liceu, la Boqueria, la Font de Canaletes..., i un dia de visita guiada en autocar, on vam veure la Vila Olímpica, la Barcelona Modernista pel Passeig de Gràcia (Casa Amatller, Casa Batlló, La Pedrera, etc.) continuant per la Sagrada Família i després dinar de picnic al Parc Güell. Per acabar, vista panoràmica de la ciutat des del Tibidabo. També vam poder veure l'espectacle nocturn de les Fonts de Montjuïc.

A més de la ciutat, també vam visitar les Caves Codorniu, a Sant Sadurní d'Anoia, on, a part de mostrar el seu interès per l'elaboració del cava, els nostres convidats van aprendre a beure amb porró, cosa que va fer que durant tot el dinar no paréssim de riure... El mateix dia a la tarda vam anar a Sitges, on van poder gaudir dels tan desitjats sol i platja mediterranis, molt diferents dels del seu país, i de l'encant dels carrers del poble, que van trobar preciós.

Tampoc no hi va faltar la visita a Montserrat. Hi vam anar amb Cremallera, i des de dalt vam contemplar la gran bellesa del paisatge. La visita va anar acompanyada d'un dia molt bonic

tant pel que fa al clima com per la bona sintonia del grup. Després de la Salve els *Vagantes* van fer un petit concert a la Basílica i, més tard vam pujar amb funicular a Sant Joan, i vam baixar a peu. Va ser una baixada molt agradable i distesa, i vam poder gaudir de la companyia dels nostres nous amics, que -tot s'ha de dir- sempre estaven disposats a convidar-nos a una cervesa...

A part de les visites turístiques, els *Vagantes Morborum* van fer dos concerts: un, a l'església romànica de Sant Pau del Camp, on hi havia una acústica perfecta i es notava que els cantaires hi estaven molt a gust. Van cantar un repertori de música religiosa i vam poder gaudir de la seva gran qualitat vocal i musical. L'altre, com a comiat, al Teatre dels Lluïsos, on els de *Vent del Nord* vam cantar tres cançons. Després van cantar ells. Aquesta vegada, el seu repertori va ser totalment diferent i molt variat, amb cançons més populars i, al final, tots vam pujar a l'escenari per cantar plegats *Belle qui tiens ma vie*, la primera estrofa en francès i la segona en català, i, finalment, *Touridon*.

Després del concert hi va haver els parlaments de rigor. Cal destacar les paraules del

president de la coral belga, que va agrair el caliu amb què els havíem acollit, va elogiar el gran esforç que havia representat l'organització d'aquesta trobada -que serà un intercanvi ja l'any que ve els visitarem nosaltres a Bruges- i va dir que, com que **Barcelona i els barcelonins els havíem agradat molt**, i aquí sempre fa sol i bon temps i a Bruges sempre hi plou, és molt petita i de seguida està vista, que preferien tornar l'any que ve a Barcelona...

Al final hi va haver paella per a tothom a la Plaça del Nord. Hi va haver tres pastissos: un pel seu 40è aniversari, un altre pel 20è de *Vent del Nord* i un altre perquè un dels nois belgues feia 25 anys aquell dia. Després d'aquest sopar de germanor, l'hora dels adéus, petons, abraçades, alguna llagrimeta i, l'endemà de bon matí, cap a Bruges!

Com a membre de *Vent del Nord* vaig tenir la sort de poder acompanyar-los durant tota la seva estada a Barcelona i he de dir que tot va sortir perfecte. Felicitats a tot l'equip que va treballar de valent per fer realitat aquesta trobada, tant per la bona organització general com pel programa de visites, que va ser molt interessant i variat i va agradar molt als nostres convidats. A

més, va haver-hi molt bona entesa entre la coral belga i la nostra gent -tot i la dificultat que per a alguns era l'idioma- i tant ells com nosaltres vam passar uns dies molt agradables i enriquidors. Val a dir que són una gent molt oberta i carinyosa, que només tenien paraules d'agraïment i això va fer la convivència molt fàcil. Per cert, que van quedar tan impressionats per tot plegat que el comentari general era que ja tremolen perquè no saben com s'ho faran per organitzar-nos la visita l'any que ve...

Nati Gonell:

A casa hi van estar el Wim i la Rich, un matrimoni encantador que en tot moment es va mostrar content i agrait amb la nostra convivència, i -per què no dir-ho- sorpresos de tan bona programació, de la formidable acollida i del saber fer de tota la gent de la coral.

La meua participació va ser molt fàcil: preparar uns bons i abundosos àpats, i això sí, molts somriures en tot moment i per tot (potser massa), però, què volem? com que no sé dir ni una paraula en francès ni en anglès, que eren els idiomes que ells parlaven, la bona voluntat i els somriures van fer de fil conductor perquè els dies es fessin més curts, tenir ganes de repetir l'experiència i que la convivència fos enriquidora, almenys per als de casa, i que ells tornessin al seu país emportant-se'n un bon record de Barcelona i de tots nosaltres.

Margarida Padrós:

Sempre ens fa basarda obrir la nostra casa als altres: que si la feina, que si hi tenim "enredos", que si no ens entendrem...

Doncs gràcies a ells, fèrem una bona endreçada: eren encantadors, parlaven francès, català i castellà. Ens divertírem acompanyant-los a conèixer la nostra ciutat i més (Sitges i Montserrat). Els vam fer "picnics" i sopars de celebració amb tota cura.

A més, canten molt bé, i en els seus tres concerts, ens ho passarem molt bé escoltant-los.

Desitgem retrobar-nos l'any que ve al seu país en l'intercanvi que farem, si Déu vol.

Moltes gràcies Walter, Greet, i Andrè.

Maria Soldevila i Júlia Grifull el virolet

VISITA DE LA CORAL HOLANDESA KOORSCHOOL KATALIN SZABÓ

Com ja deveu saber, aquest any, durant el mes de juliol, **ens ha visitat la coral holandesa anomenada KOORSCHOOL KATALIN SZABÓ de Velp**. L'estiu passat els vam visitar nosaltres: la coral **EL VIROLET**.

Els vam anar a rebre l'Aeroport del Prat. Cada família va recollir les persones que acollia a casa seva i els vam portar cap a Barcelona.

Durant la seva estada vam visitar molts llocs emblemàtics de la ciutat: el Parc Güell, la Sagrada Família, el Port, La Pedrera, el Parc de la Ciutadella, Museus...

Però, **del que més ganes tenien els holandesos era d'anar a la platja**. Ells trobaven que aquí feia molta calor. També perquè volien gaudir del sol que els manca al seu país, i... la majoria es va "socarrimar" de tant sol.

També vam visitar l'Escola Vila Olímpica, on vam fer un concert.

Als holandesos els sorprenien moltes coses de Barcelona: els edificis de pisos tan alts, els parquings soterranis, el metro, la gent, l'ascensor, sortir al balcó d'un pis alt, etc.

Cal remarcar que ells viuen en un poble molt tranquil, amb cases unifamiliars, molt separades, amb el seu jardinet. Als carrers hi circulen molts pocs cotxes i es desplacen molt amb bicicleta.

A nosaltres ens va sobtar les precaucions que van prendre per venir. Mentre nosaltres vam anar al seu país amb els nostres directores i directores de coral, ells van arribar aquí amb molts pares i mares.

La seva visita va acabar amb un fantàstic concert a la parròquia de Sant Miquel dels Sants, del carrer Escorial de Barcelona. Més tard vam anar tots plegats -cantaires, directores, familiars- als Lluïsos per fer el sopar de comiat amb menjars que cada família havia preparat.

També vam fer un divertit intercanvi de regals entre les dues corals.

Va ser una experiència molt interessant la de conèixer gent d'un altre país i poder-nos relacionar amb persones de costums diferents del nostre.

Visita al Palau de la Música

Alba Foz

»»» agrupament

Roger Salvador

»»» gmm

Joan Guiu

»»» bàsquet

CAMPAMENTS

Tot comença amb una carta. Una carta dins d'un sobre de Lluïsos que t'arriba per sorpresa, però que en realitat ja feia dies que esperaves impacient des del començament de l'estiu. És un únic full, una sola cara que amb prou feines diu l'hora de sortida, el lloc on anirem de campaments i què cal portar molt per sobre (sense deixar-se les ganes de passar-s'ho bé!).

Però amb aquelles quatre línies n'hi ha prou per despertar altre cop aquelles ganes de marxar de la ciutat, de descobrir llocs nous, d'atravesar carenes de muntanyes i veure el món des de dalt, de passar aventures inimaginables, de reviure els vespres a la llum d'un fanalet, de retrobar-te amb els teus amics i tenir l'oportunitat de conèixer-los encara més. En fi, que inevitablement et tornen les ganes de marxar de campaments.

Però no us sorprengueu si us dic que això -el que pots imaginar assegut al sofà amb la carta a les mans- només és un simple granet de sorra de la immensa platja que són realment els campaments.

Creieu-me quan us dic que és molt millor viure-ho que llegir-ho.

Campaments de l'11op

SI ESTEM AL JULIOL, VOL DIR QUE ANEM DE CAMPAMENTS

Aquest any el grup de brivalls del GMM (nois i noies de 13 a 15 anys) hem anat de ruta per l'Alt Empordà tot visitant Portbou, Colera, Llançà i Port de la Selva.

Platges cristal·lines, caletes de somni, turistes, turistes i més turistes, tranquil·litat, patates, olives, anxoves, molt bon ambient, un gran grup, molta diversió durant 12 dies (del 16 al 27 de juliol) en els quals entre tots vam aconseguir fer-los inoblidables.

El passat 23 de juliol en Jordi Casassas, president dels Lluïsos, va visitar el campament d'estiu dels Grumets del GMM que van instal·lar a Borredà. Així va poder conèixer de més a prop la tasca i el funcionament de les activitats. Tant els monitors com els nois i noies li van oferir una visita pel campament i van estar comentant diferents anècdotes.

Campaments de Brivalls

LA SECCIÓ HA COMENÇAT LA TEMPORADA 2005-2006 DE FORMA IMMILLORABLE

El divendres 2 de setembre, dia que encara ens estem explicant els afers estiuencs, el bàsquet va celebrar un fet entranyable: vam anar a casament.

En Ferran Morris i Vall i la Marta Cerezo i Gimenez, tots dos jugadors lluisencs des de ben petits fins arribar als seus respectius equips seniors, es van casar. La cerimònia i les primeres emocions al cim de Barcelona -al temple del Tibidabo- després les felicitacions, abraçades, xerrades, fotos, retrobaments d'amics, la festa i més emocions, al Castell de Sant Marçal, a Cerdanyola del Vallès.

Els nuvis es van veure sorpresos a la sortida de la cerimònia per un passadís de pilotes de bàsquet fet pels amics de la Secció, mentre la resta de convidats els cobria amb una pluja de pètals de roses de colors.

Com és prou conegut als Lluïsos la Marta i el Ferran feia anys que festejaven. Un jugador senior i una jugadora senior, una unió que s'afegeix a la nombrosa llista de matrimonis entre basquetbolistes lluisencs. Fou doncs normal que entre els convidats hi hagués majoria de gent del bàsquet, jugadores, jugadors, entrenadores, entrenadors, amics i amigues no tan joves com aquells però pertanyents a la Secció, que van fer amb la seva presència que la festa del casament fos un continuat esclat d'emocions, d'alegria, de manifestació d'amistat i afecte, especialment cap als nuvis i llurs pares, en Josep Morris i Pilar Vall per un costat i Josep Cerezo i M. Àngels Giménez per l'altre, persones prou significatives del bàsquet lluisenc que van gaudir del matrimoni dels seus fills de forma extraordinària i emotiva.

Aquesta especial coneixença, amistat i afecte entre molts dels lluisencs presents, va donar a la festa un tarannà especial ben significatiu dels valors que mouen el nostre bàsquet i la nostra entitat, i la sensació va ser tan evident que molts dels convidats aliens al nostre entorn es preguntaven com era possible aquella complicitat de confiança, afabilitat i cordialitat entre joves i grans, que no van parar en les seves manifestacions de complicitat, felicitacions i alegria fins a les cinc de la matinada.

Des de la Secció de bàsquet tornem a felicitar la Marta i el Ferran i els desitgem tota la fortuna del món en aquest periple que comencen i volem que sàpiguen que compten amb el suport i el carinyo de tots els basquetbolistes lluisencs.

Marta Cerezo i Ferran Morris a la sortida de la cerimònia

Josep Enric López »» Swing

La Bcswing i els Lluïsos de Gràcia han iniciat una col·laboració per a difondre el lindy-hop, el jazz, el swing i els seus balls.

Tot va començar amb una actuació a les 12 hores d'espectacle dels Lluïsos i ha continuat amb dues tardes de cine i ball. L'actuació narra l'evolució del jazz, del swing, i dels seus balls. Vam mostrar els orígens del jazz i les seves arrels en la societat afro-americana d'inicis del segle XX, cantant una cançó de gospel amb una coral, ballant una rutina amb una companyia de claqué, i escoltant un blues. D'aquestes arrels neix a New Orleans el jazz. Després emigra al nord: primer a Chicago i després a Nova York. Allà el jazz evoluciona i neix el swing. El swing és una revolució que torna boig a tothom. Tothom vol escoltar i ballar swing. Es formen les grans orquestres, les Big Bands. I lligat al swing neix el seu ball per excel·lència: el lindy-hop. El lindy-hop neix a Harlem, Nova York. La principal sala de ball era el Savoy Ballroom. Cada nit hi havia una guerra de dues bandes, i guanyava la que agradava més als balladors. Llavors vam ballar a ritme de Count Basie Totes les grans orquestres tenien un cantant de swing. Llavors va cantar una vocalista. També vam mostrar els altres balls del swing: el Balboa i el boogie Woogie. Després els vam fer una Jam o improvisació de ball i finalment vam ballar el Shim Sham, una coreografia de claqué ballada per hoppers i claquetistes. El dissabte 16 de juliol vam veure la pel·lícula "El color púrpura" i després vam ballar lindy-hop al pati del centre cívic. La pel·lícula està dirigida per Steven Spielberg i protagonitzada per Whoopi Goldberg, Danny Glover i els millors actors secundaris afro-americans. La pel·lícula, produïda pel músic Quincy Jones, autor de la banda sonora, ens va permetre entendre el naixement del jazz, la societat rural afro-americana i el que suposava a començaments de segle ser negre, pobre i dona a l'Amèrica rural profunda. El dissabte 23 de juliol vam veure la pel·lícula: "Acords & Desacords" (Sweet and Lowdown) (1999) dirigida per Woody Allen, amb Uma Thurman, Sean Penn i Samantha Morton. Narra les aventures d'un excèntric geni de la guitarra que s'enamora d'una noia muda. El personatge viu entre esdeveniments còmics i sorprenents resultat dels conflictes amb les seves amants, els músics i els gàngsters. El personatge inventat és una clara al·lusió al guitarrista francès Django Reinhardt, però també està inspirat en característiques d'altres músics com Jerry Roll, King Oliver, Freddie Keppard. Després vam acabar ballant lindy-hop.

Per a la Bcswing ha estat molt interessant i divertida la col·laboració amb els Lluïsos i estem molt il·lusionats sabent que continuarà.

Pau López i Judit Torredelló »» casal d'estiu 2005

Tirititití, tirititití, tirititití... són les 7 del matí. Sento la Judit a la dutxa, em queden 10 minuts per mandrejar.

Agafem el carrer Martí i a 3/4 de 8 obrim Lluïsos. Traiem l'alarma, obrim les finestres del bar (La Pausa encara està tancada...), obrim el pati i les sales que necessitarem... i tot això amb els ulls mig tancats.

Arribo a Lluïsos, truco al timbre i, mentre la mare em posa l'esmorzar a la bossa, la porta s'obre i veig un somriure que em diu: Bon dia!

Són les 8, sona el timbre, ja arriben els d'acollida, toca fer-me el despert i obro la porta amb un somriure i dic: Bon dia! De reüll miro La Pausa i encara està tancada.

Que guai! Avui toquen jocs de taula fins que arribi la resta de gent, a les 9.

Una hora sencera amb el soroll dels daus ficat al cervell i sense haver pres el primer café... ja obren! Et toca a tu Pau. Dos cafès amb dos gels i dos croissants com cada dia.

He tret un quatre! El mato i compto vint!

Miro per la finestra i veig l'Oriol a La Pausa. A poc a poc aniran arribant per fer el café.

He guanyat jo!

Vinga a recollir que falten cinc minuts. Mirem la Moreneta que ens donarà energies pel quart d'hora que ens espera.

Sona el timbre, vaig a obrir. Entren monitors. Sona el telèfon, **el Joan està malalt**. Deso l'ordinador. Recordeu agafar les llistes. Preparo la càmera. Torna a sonar el timbre, més monitors. Sona el telèfon, **la Marta va al metge i arribarà més tard**. Preparo el mòbil. Atenció monitors que obrim. Passem llista a la porta. **El Miquel farà règim**. Sona el telèfon, **la Núria marxarà sola avui**. Has preparat les targetes? **La Paula ahir va caure i està tova**. I les aigües? **El Marc es va deixar la tovallola**. Comença a ploure. **Al final anireu a la piscina?** Sona el mòbil, **arribarà una mica tard**. Agafeu les farmàcies. **Avui l'Anna i el Lluís es queden a dinar**. Pensem a trucar al càtering.

Com pesa la motxilla, ja arribo a la sala. Em trobo el Josep i ens posem a jugar.

Ens falten dos menuts que no han arribat.

Anem cap a la pista agafem la bossa d'esport.

Ja hi són tots. Tanquem la porta. Buff!!! I així comença un altre dia de Casal...

Mercè Marin »» torneig de bàsquet vila de gràcia

El passat 10 i 11 de setembre vàrem celebrar la IX Edició del Torneig Vila de Gràcia. Tot i que la temporada està per començar, el nivell del joc va ser força bo.

Per part masculina, va participar: C.B. Pedagogium, C.D. Europa i Lluïsos de Gràcia. Per part femenina: U.E. Claret, Safa Claror i Lluïsos de Gràcia.

Els partits es van anant succeint, entre el dissabte tarda i diumenge, matí i tarda. En aquesta edició la competició va ser de forma "triangular":

Resultats:

Femení:	Lluïsos de Gràcia: 73	U.E. Claret: 44
	Safa Claror: 59	U.E. Claret: 27
	Lluïsos de Gràcia: 84	Safa Claror: 74
Masculí:	Lluïsos de Gràcia: 88	C.B. Pedagogium: 48
	C.B. Pedagogium: 81	C.D. Europa: 64
	Lluïsos de Gràcia: 86	C.D. Europa: 46

Ja entrada la nit, el repartiment de premis:

En aquesta ocasió, vàrem comptar amb la presència d'en Francesc Xavier Ripoll (vicepresident de Lluïsos de Gràcia), Josep Morris (president de la Secció de Bàsquet de Lluïsos de Gràcia) i Josep Anton Viñals (conseller d'esports del districte de Gràcia).

Classificació final:

Masculina:	1r: Lluïsos de Gràcia
	2n: C.D. Europa
	3r: C.B. Pedagogium
Femenina:	1r: Lluïsos de Gràcia
	2n: Safa Claror
	3r: U.E. Claret

Cal destacar que en totes les Edicions del Torneig, és la primera vegada que es proclamen campions els dos equips de la casa.

Moltes felicitats a tots dos i ara només ens queda començar la temporada!

Xavier Corbera »» ofrena floral de l'11 de setembre

ELS LLUÏSOS NO FALLEM A LA DIADA

Enguany els Lluïsos de Gràcia no hem faltat a l'ofrena floral que es fa cada 11 de setembre per commemorar la derrota catalana davant les tropes de Felip V el 1714, i que amb el pas del temps s'ha convertit en la nostra Diada Nacional.

Els Lluïsos fem l'ofrena conjuntament amb altres entitats de la nostra Vila.

Hem de destacar que la participació sempre és bastant alta i fa goig veure els castellers pujant un pilar i sentir Els Segadors al so de la gralla. La veritat és que som dels pocs que rebem aplaudiments, perquè com sabeu mai no plou a gust de tothom. Però aquest any no hem sentit les gralles ni hem vist enfil·lar-se un pilar fins ben amunt de l'estàtua de Rafael Casanova. Les entitats ens trobem mitja hora abans de l'hora en què ens toca fer l'ofrena (això és com el supermercat) i un cop allà t'ajuntes amb aquells que coneixes; hi ha persones que no fallen mai i d'altres que cada any va variant.

Un cop davant l'estàtua es va fer l'ofrena. En Jordi va encapçalar aquest moment, però en canvi van haver-hi un moments de dubte abans d'entonar els Segadors. Tot i això i amb permís absent de les corals de la casa, va ser inevitable desentonar el cant dels Segadors, com fem la majoria de catalans.

Certament no hi ha molta passió; és comparable amb un partit amistós o un café descafeïnat. **L'Ofrena és moment d'affirmació nacional i de reconeixement cap a aquells que van lluitar per les llibertats del nostre poble.** En fer coincidir l'acte de la Ciutadella amb l'Ofrena és com voler fer caure l'Ofrena en el pou de la segona.

Albert Musons

ha estat notícia a la vila

Manifestació en contra de la violència

Acomiadàvem la crònica de la Vila del darrer *Des del Nord* parlant del **concert-homenatge** que *La Torna* havia organitzat en memòria i reivindicació de la figura, trajectòria i personalitat compromesa de l'Ovidi Montllor. Doncs bé, el començament de l'estiu ens portava una bona nova: el cantant i actor tindrà una placa que el recordarà a la casa on va viure durant molts anys al carrer Sostres del barri de La Salut; la Comissió de la Memòria de l'Institut de Cultura de Barcelona va aprovar la petició que, en aquest sentit, li feren les entitats graciencques agrupades en la plataforma "Recordant l'Ovidi". La placa es col·locarà en el decurs d'aquesta tardor. Sense deixar la memòria històrica, el plenari del Consell del Districte de començaments de juliol acceptava la proposta de la Vocalia de Dones de l'AVV Vila de Gràcia en el sentit que l'espai que s'obrirà l'any 2008 al carrer Santa Àgata porti el nom de les "Dones del 36". Com ja és costum, també el mes de juliol, tingué lloc el **sopar d'estiu del Taller d'Història de Gràcia** al claustre de l'Oratori de Sant Felip Neri, un esdeveniment social que reuneix abans de les vacances nombrosos representants de la vida cultural, cívica i política de la Vila.

Juliol fou igualment un mes de profundes negociacions. A la seu del districte, i mentre apareixien cartells i pancartes a favor d'una **"Gràcia sense barreres"** a diversos indrets de la Vila, es multiplicaven les reunions informatives sobre el projecte de "macro illa" amb tots els sectors directament afectats. Reunions i negociacions que continuen el mes de setembre.

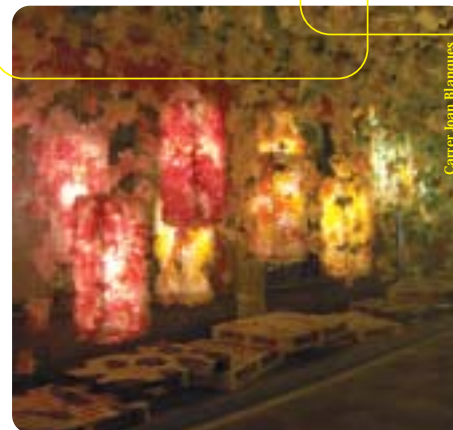
De tota manera i sens cap mena de dubte, el darrer trimestre gracienc ha vingut marcat per la **Festa Major d'agost**, una festa amb resultats agreujats. Molta més aportació de diners públics, increment considerable del nivell dels guarnits, alguns canvis a programacions, la molt positiva aportació del model de festa a la plaça del Nord, l'èxit del cercavila de Cultura Popular la tarda del dia 15, la consolidació de la missa a Santa Maria de Gràcia com un acte popular, l'excel·lent jornada castellera: tot plegat aspectes d'una festa major positiva. Però les bretolades, sobretot de dues de les nits de festa ja a la matinada, els enfrontaments amb els cossos policials, les destrosses del mobiliari urbà i d'alguns guarnits, en especial la

Festa de Gràcia

Bastonera de la Vila de Gràcia

Carrer Joan Blanques

Castellers de la Vila de Gràcia

Colla Vella de Diabla de la Vila de Gràcia

immensa sardina del carrer Tordera, ens oferien l'altra cara d'una moneda -molt negativa- que voldriem eradicar per sempre de la Festa Major de Gràcia. Tot plegat va culminar amb un fet sense precedents: la tarda del dissabte darrer de la festa, un important nombre de graciencs i graciencques ens vàrem manifestar amb una única pancarta: **"La Festa no és violència"**, i amb un únic propòsit: la reivindicació, l'exigència d'una festa en pau.

Setembre retornà a la vida cultural del districte amb les matinals de diumenge a la plaça de la Vila i la seva **"Hora del Jazz"**. Però el cap de setmana de l'11 de setembre fou especialment mogut: **celebració oficial de la Diada** per part del Districte amb un homenatge a Jesús Moncada; les festes majors del carrer

Argentona, del barri de la Salut, del Coll, del Camp d'en Grassot i de Vallcarca; i l'ofrena conjunta d'entitats de la Vila el mateix dia 11 davant l'estàtua de Rafel Casanova; ofrena impulsada per **Lluïsos** i que continuà més tard a la plaça del Nord amb la inauguració del monument que la nostra entitat dedica als socis i al conjunt de la Vila.

Tot i la pluja, el cap de setmana del 17 i 18 de setembre, hem pogut celebrar el **dese aniversari de l'Associació de Veïns de la plaça Revolució** i una nova edició de la **Diada Bastonera de Gràcia**.

>>> 150è ANIVERSARI PETITA CRÒNICA DEL QUE HA PASSAT

JA HEM COMENÇAT ELS ACTES DE COMMEMORACIÓ DEL 150è ANIVERSARI

>>> FESTA MAJOR A LA PLAÇA DEL NORD

Com ja sabeu, fa un any, preparant les celebracions del 150è es va fer una consulta als socis per tal de saber quines activitats es podrien organitzar de cara al barri.

Una de les idees més votades fou l'organització de Festa Major a la plaça del Nord.

Doncs, dit i fet. Lluïsos es posà en marxa i a través del Des del Nord i una carta a tots els veïns es va fer la primera reunió per

explicar la proposta. La idea era formar un grup de veïns i amics de la plaça per tal de poder fer la festa, i els Lluïsos com un veí més. **Tot va tenir força èxit en les primeres reunions, hi havia més veïns que socis del casal i estàvem entusiasmats.**

Vingueren més reunions, en les quals es va anar repartint la feina i es van anar fent comissions: de barra i menjars, de programació, de guarniment....

S'ha de dir que a aquestes alçades tampoc era massa la gent que hi participava ja que hi havia persones que estaven en tres o quatre comissions alhora.

La que primer es va posar a treballar fou la comissió del guarniment i la de programació.

La programació, la vàrem enllestir força aviat; teníem les idees molt clares: **fer una festa diferent, activitats per tothom i descans per als veïns.** I seguim creient, que segons la programació que es fa, es fa una selecció del públic que participa a la festa. En unes quantes reunions va quedar la programació decidida.

La feina de la comissió de guarniment va ser més dura. A les primeres reunions hi va haver molta gent amb moltes idees, però molt disperses, gent que venia un dia però que ja no tornaria. No se sabia amb quanta gent es podia comptar. Un bon dia es va decidir com a idea del guarnit "EL CIRC" i que el guarnit seria amb material reciclat. Vàrem fer una crida per tal de poder recollir el màxim material (ampolles de plàstic, jogurs, llauens...).

Cal agrair la tasca feta a tothom que hi va col·laborar. Cada dia hi havia més material, però cada dia teníem menys clar què faríem exactament amb tot allò. El temps se'ns va començar a tirar a

sobre: cada cop més mandra, i no per falta d'ull-lusió sinó per manca de temps personal: s'acostava el més de juny amb tots els finals de curs de les escoles, universitats, les pròpies i les de Lluïsos.

A la fi la Maria i en Pau prengueren la batuta del que s'havia de fer amb el guarnit, la Judith tornà de vacances, l'Elisa ens facilità malla taronja de les obres, jo vaig trobar el Sr. De les bosses i de mica en mica **ens vam anar enredant cada dia un xic més i van anar enredant cada dia a més gent;** els germans López-Queralt amb els seus pares, noies de Sotacabina... Hi havia dies que començàvem la feina sent dos i acabàvem sent deu.

I va arribar el dia 14, i malgrat que a mi em va tocar treballar, us puc dir que vaig arribar tard però amb moltes ganes de treballar: el sostre ja l'havien col·locat. Faltava el decorat de l'escenari: la carreta del circ. Va ser divertit perquè de mans no n'hi havia moltes però si les demanaves, apareixien. No vàrem parar fins a tenir llest tot el muntatge.

I a les 10 del vespre gairebé ja estàvem. Només faltaven quatre detalls; quatre detalls que ens van fer anar a dormir una mica tard, com en la resta dels carrers, però va quedar preciós!

La festa va sortir rodona: èxit de visitants, èxit amb la programació... i el millor de tot és que treballar en "aquesta empresa" ens ha permès estrènyer les relacions entre socis de Lluïsos, que fins ara, almenys jo, ni coneixia.

Voldria agrair el treball de la Judith Torredelí, de la Maria López i d'en Pau López especialment, i també a la gent de Cantiga, Vent del Nord, Virolet, Colla Vella de Diables, als veïns.... i també a la meva família: per ser el que som i com som!

Agustí Vilajossana

Titelles a la plaça del Nord

Nit de festa a la plaça del Nord

>>> FESTES DE GRÀCIA

Ja ho hem fet. EL nostre rept era fer Festa Major a la Plaça del Nord, i ho hem aconseguit, ha estat difícil, ja que en aquests moments on es debat a tot arreu el concepte de Festa, estrenar un espai nou era difícil, a més a més un espai sense tradició de festa, però ho hem aconseguit. I per què?

Molt senzill, **des del primer moment ens vam plantejar una festa orientada als veïns, mai al públic barceloní,** i això representava un esforç d'imaginació gran; però es fàcil un cop ha passat la festa.

El nostre públic volíem que fossin els nostres veïns de la plaça i els carrers del voltant, per això vàrem decidir fer una programació molt orientada al públic infantil i als vespres espectaculars tranquils, que fossin espectaculars de caràcter familiar i veïnà; un altre factor que ha estat diferencial a la Plaça ha estat el fet de tancar el Bar i la festa a la 1 de la nit; creiem que no cal apurar tant el temps, i facilitar el descans dels veïns.

Crec que per aquí passa el canvi a la Festa. Nosaltres la gent de la Plaça del Nord, seguirem fent Festa Major, amb l'ajut inqüestionable dels Lluïsos, amb aquest concepte, seguirem tancant a la 1 de la nit i **programant espectacles de caràcter familiar,** a la vegada volem engrescar altres entitats a entrar en aquest debat, però de manera pràctica; deixem de discutir i parlar de models de Festa i comencem a

aplicar conceptes participatius i de festa al gust dels nostres veïns, potser cal que comencem a oblidar el públic que ens ve de fora del barri i que no entén què és la Festa Major de Gràcia. També asseguro que el nostre guarniment anirà millorant a mida que n'anem aprenent.

A final potser sí que els Alternatius serà la gent de la Plaça del Nord.

Visca la Festa Major de Gràcia.

Carles Valero

>>> 10, 11 I 12 DE SETEMBRE: UN CAP DE SETMANA "ESPECIAL"

Tot i considerar que l'any del 150è Aniversari és força especial per als Lluïsos, hauríem de convenir que el cap de setmana del 10, 11 i per extensió el dilluns 12 de setembre té un simbolisme destacat en tots els actes de l'Aniversari, ja que el dia 12 es compleixen exactament els 150 anys de la seva fundació. Si a més a més s'hi incorpora l'ingredient nacional de l'11 de Setembre convidem tots plegats a considerar-ho de semblant manera.

S'inicià aquest petit cicle commemoratiu amb la **Missa** a la parròquia de Sant Joan que tingué lloc a les 8 del vespre del dissabte dia 10 de setembre. Històricament aquesta parròquia ha estat directament relacionada amb la nostra entitat i per aquest motiu la missa de l'aniversari en agraïment a la tasca realitzada i en record de socis i amics, **fou presidida per l'Arquebisbe de Barcelona Mons. Lluís Martínez Sistach** i comptà també amb la presència d'antics consiliaris. La coral Vent del Nord interpretà els cants litúrgics. Prèviament, l'Arquebisbe visità la nostra entitat i signà al llibre d'honor.

El diumenge de la Diada vàrem fer, com cada any, conjuntament amb les entitats de Gràcia, **l'Ofrena Floral** al monument de Rafael de Casanova per tot seguit inaugurar a les 12h del migdia el **Monument** que els artistes i socis Ivet Bazaco i Pau Baya han realitzat amb motiu de l'Aniversari i que vol ser un obsequi dels Lluïsos a la

L'Arquebisbe de Barcelona Mons. Lluís Martínez Sistach i Mtr. Colls amb membres de la Junta

Homenatge als socis antics

>>> MONUMENT ALS LLUÏSOS

Quan ens van proposar l'encàrrec de fer l'escultura commemorativa del 150è aniversari dels Lluïsos ens va fer molta il·lusió. **Era un gran repte fer una cosa que representés tanta gent,** que s'entengués (per a nosaltres això era important) i que quedés ben integrada en el seu entorn més proper.

Vam creure que una bona manera d'homenajar els Lluïsos era fent-ho bo i emprant la participació directa dels socis, que en definitiva són els que ara i aquí celebren aquests 150 anys. La gent va respondre amb entusiasme, com calia esperar, i això encara ens engresca més. Des dels espontanis dibuixos dels més menuts fins a les emotives paraules dels més veterans (amb aquella calligrafia de la "vella escola") vam poder recollir un magnífic diumenge a Montserrat. Gràcies a tots!

Esperem que us agradi i que en pugueu gaudir -si ens permeteu la gosadia- 150 anys més!!

Ivet Bazaco i Pau Baya

Lliurament de plaques als homenajejats

Vila de Gràcia. Es tracta d'una intervenció a la porta d'entrada de l'entitat en la qual s'ha folrat tota la volta amb una voluntat de deixar petjada concreta, en forma de recordatori al pas del temps, a les vivències i sentiments i el lligam amb el territori que ens ha acollit. Els materials utilitzats han estat ferro colat i ceràmica. S'han reproduït tot un seguit de testimonis gràfics de socis i amics, recollits a la sortida a Montserrat del passat 1 de maig. Cada vegada que entrem i sortim dels Lluïsos tindrem present aquesta aportació i commemoració.

Seguint amb la tradició, es va oferir un variat **aperitiu** a totes aquelles persones que ens van acompanyar.

El dilluns dia 12 de setembre, data concreta de la fundació dels Lluïsos de Gràcia es va fer un acte entranyable de **reconeixement a tots aquells socis més antics** que de manera ininterrompuda han format part activa de la massa social.

Amb la conducció de l'acte per part de Jaume López, s'inicià l'acte amb una intervenció a càrrec de Joan Ramírez, que glossà amb tota una colla d'anècdotes les darreres dècades de l'entitat, des de testimonis gràfics, amb un molt ben realitzat treball de projecció de fotografies històriques, fins a fer-nos cantar cançons dels Pastoretts, tot un munt de records, moments, situacions... En el mateix acte es lliuraren les plaques recordatori als socis més antics i es presentà la tercera de les exposicions que porta el títol **"Els Lluïsos, un espai en transformació"**, exposició confeccionada per Sara Nadal i Cristina Dorado. Aquesta exposició ens ofereix un recorregut, principalment gràfic, per anar veient com la seu de l'entitat s'ha anat ampliant, transformant i adequant en el decurs del temps; és un recull històric amb la comparació amb com tenim actualment l'edifici (treball realitzat per la secció de fotografia). Per acabar aquest acte el soci Xavier Salvadó lliurà un **quadre commemoratiu**, obra que es pot visitar a la Sala de juntes. Com el

mateix autor ens digué: "Vull plasmar com veig amb els meus ulls 150 anys d'una realitat anomenada Lluïsos de Gràcia, realitzant-ho a través d'una expressió plàstica i oferint-ho gratuïtament com a humil ofrena, malgrat que després s'utilitzi com a decoració en una paret. Però l'objectiu final no és decorar, la finalitat és poder plasmar simbòlicament uns espais, unes activitats, uns sentiments, un passat i un esdevenidor, i sobretot representar la petjada de les incomptables persones que ho han fet i ho fan una realitat preuada".

Per acabar ens reuniren tots plegats al bar dels Lluïsos per admirar primer, i compartir menjant després, un edifici dels Lluïsos de Gràcia reproduït en xocolata amb una copa de cava elaborat expressament per a l'Aniversari.

Ramon Gordo

Presentació de l'escultura

>>> ELS LLUÏSOS, UN ESPAI EN TRANSFORMACIÓ

Exposició al vestíbul dels Lluïsos de Gràcia del 10 de setembre al 10 d'octubre de 2005

La història i l'evolució de l'edifici que acull l'entitat queden reflectides en el recorregut fotogràfic de l'exposició. Imatges actuals es contraposen a les antigues per fer-nos veure com ha canviat -o no- l'espai on, des de fa generacions, els socis es troben, fan reunions, assagen, preparen obres de teatre, organitzen excursions, juguen a bàsquet, recorden els "vells temps"... I, qui sap si hi descobrireu espais on encara no heu estat mai?

Cristina Dorado i Sara Nadal

>>> LA DIVERSITAT ALS LLUÏSOS

Dies enrere fullejava un llibre que qüestionava el sentit de l'art, la seva funció, el seu valor. Aquella pregunta que tots ens hem fet algun cop: Què és l'art? Què s'hi considera?, Què no? Per què? Més tard una trucada em va fer recordar que tenia pensat fer un encàrrec per els Lluïsos referent a l'art. Un compromís que vaig prendre jo mateix i de bon grat.

La meua única intenció ha estat voler plasmar com veig amb els meus ulls 150 anys d'una realitat anomenada Lluïsos de Gràcia, realitzar-ho a través d'una expressió plàstica i oferir-ho gratuïtament com a humil ofrena, malgrat que després s'utilitzi com a decor en una paret. Però l'objectiu final no és decorar, la finalitat és poder plasmar simbòlicament uns espais, unes activitats, uns sentiments un passat i un esdevenidor, i sobretot representar la petjada de les incomptables persones que ho han fet i ho fan una realitat preuada.

Sé que tot plegat era voler expressar **una realitat força complexa** i el meu propòsit ha estat fer-ho de la forma més senzill possible, aquella que fins i tot qualsevol infant pugui entendre.

El que n'ha sortit és un símbol de la diversitat d'aquesta casa.

Xavier Salvadó Arqués

Lliurament del quadre commemoratiu

>>> HOMENATGE ALS ANTICS SOCIS

Vaig entrar al GMM fa 60 anys, de la mà del meu germà, que era congregant, a l'edat de 7 o 8 anys.

He participat com a responsable del GMM, en equips de famílies, a la catequesi d'adults, al grup xinorano i a la coral Vent del Nord.

Tinc poca memòria però recordo el porxo de la casa que dóna a Verntallat i que a l'esquerra hi havia una sala amb una taula de ping-pong on vaig passar moltes hores quan era nen.

Aquets dies, amb la preparació del Power Point per a l'homenatge, he recordat més anècdotes.

El dia dels Sants Inocents: ens trobàvem amb els amics per fer les llufes. Mn. Panina sempre rondava per la casa, es feia el distret i se la deixava posar. Hi va haver una ocasió, en què com que jo era una mica mala peça, vaig comprar bombes fèdides i les hi vaig tirar totes a la sotana fent-lo enfadar molt. Recordo la forta pudor que li va fer la sotana durant tot el dia.

També **recordo les excursions** que feiem en aquella època amb el Sr. Armanqué,

pel Tibidabo, Collserola... en les quals ens donava lliçons sobre plantes. En tinc molt bon record.

Més endavant, amb el Sr. Salietti, **apreníem solfeig i cant,** i en Leo Masó (soci de la casa) ens examinava. Preparàvem l'Anunciata per als pastoretts ens uns intensos assajos. Jo era el substituït però em va tocar de cantar-la un parell de cops i encara la recordo: "Gloria in excelsis Deo..." i el recital "escuchad pastores la más feliz nueva que a todos vosotros mucho os interesa...".

Anys més tard, Mn. Pallissa em va cridar al despatx demanant-me explicacions de perquè no havia anat a la Sabatina el dissabte. Jo vaig dir-li que no hi havia pogut anar perquè cantava a l'Orfeo Graicenc i havia tingut un concert. Ell em va contestar: "No es pot ser de Déu i del Diable alhora".

En definitiva, aquesta casa és una part molt important de la nostra família.

Moltes gràcies.

Joan Ramírez Vallhonrat

Joan-Ramon Gordo

»»» tortell poltrona

Conec en Tortell Poltrona des del seu pas per la Promotora de Cultura Popular Enllaç, quan a la dècada dels setanta ens dedicàvem a promoure espectacles en català arreu del país, fent possible que tota una generació d'artistes i joves inquietos poguessin desenvolupar les seves qualitats artístiques tot fent país i cohesionant el teixit social i associatiu.

De tot plegat i de tot una mica hem estat parlant amb en Jaume Mateu -Tortell Poltrona- un dissabte d'estiu sota la carpa del Circ Cric, de gira a la ciutat d'Olot.

Com se sent en Jaume Mateu?

Em sento pallasso. És un d'aquests oficis tan a prop del que són els hobbies... és una cosa de l'atzar. I me'n sento per a donar solucions a moltes coses, a la meua vida, a la meua forma de veure les coses... va ser una resposta en un moment determinat que va suplir un buit que tenia molt gran i que era el fet d'haver-me dedicat tota la meua adolescència a l'activisme polític, el qual es va parar amb l'arribada del que en van dir transició o d'aquesta democràcia divertida, comica... En aquell període ens dedicàvem bàsicament a l'activisme còmic, a pintar la policia i la guàrdia civil de color rosa. En vam fer unes quantes... de llibre...

Fer de pallasso va ser d'alguna manera una sortida; intentar buscar en els valors més inútils les coses màximes... com fer d'una deixalla una obra d'art...

En un viatge que vàrem fer a París vaig descobrir un llibre de pallassos per a nens amb una introducció de Fellini en què deia que el Blanc era de dretes, perquè és el que mana, el que fa la funció de pare repressor... i l'August és el nen... el que podríem identificar com d'esquerres... tot plegat són coses que em van fer donar el tret de sortida per fer el que faig.

Quan vas començar?

Jo estic vinculat al teatre religiós, que em sembla que ha estat la base per aguantar durant tot el franquisme l'activitat cultural. En aquest sentit guardo molt bon record del meu pas pels Lluisos de Gràcia. Han estat una bona colla de vegades les que hi he

tingut l'oportunitat d'actuar i de conèixer-vos.

Sóc de Sarrià. L'any 1974 vàrem muntar al barri una orquestra i jo n'era el cantant. Vaig conèixer en Joan Rosés Martí que estudiava periodisme i no sé perquè tenia un grup de pallassos a la Universitat Autònoma de Barcelona. Un dia li va fallar la seva parella i com que jo estava a l'orquestra i feia titelles, em va proposar de substituir-lo. A partir d'aquí em vaig anar embolicant i... fins ara.

Com sorgelxen els Germans Poltrona?

Amb en Claret som amics de tota la vida; érem companys d'escola i veïns. Ell tenia força contacte amb el món del teatre i quan va tornar de la "mili" vam muntar un grup de pallassos. El primer espectacle que vam crear es deia La

Poltrona i el nostre públic d'aleshores eren les Associacions de Veïns, per això tractàvem la problemàtica del barri vist des dels punts de vista del que deia Fellini a la introducció del llibre que he comentat abans. I d'aquí surt el nom de Poltrona, dels Germans Poltrona.

I el de tortell?

La meua tia àvia li portava el negoci a Josep Vicenç Foix. Jo he repartit molts tortells. Allò que ara es diu explotació infantil, abans se'n deia ajuda familiar... que no era tan dolent! D'aquí ve el nom de Tortell.

Quan us heu separat Els Germans Poltrona?

Els Germans Poltrona ens hem separat com els bons matrimonis diverses vegades. De fet encara treballem junts en el programa que fem per a les escoles des del Centre de

Recerca de les Arts del Circ. Penso que en Claret és un dels pallassos més genials que he conegut. Actualment segueix donant classes i fent espectacles amb el nom de Claret Clown.

Els anys setanta es donen unes condicions que us permeten treballar i desenvolupar el vessant artístic a partir de la col·laboració amb Enllaç, Promotora de Cultura Popular.

Sí. Nosaltres vàrem tenir la sort que sense tenir idea del que estàvem fent, sense haver estudiat absolutament res del que havíem de fer, a partir de propostes com *La Caixa a les Escoles*, vam aconseguir tenir un volum de feina que ens permeté professionalitzar-nos. Normalment un pallasso de trenta anys és absolutament tendre, en canvi nosaltres vam arribar a aquesta edat amb un bagatge considerable. Això ens ho va facilitar Enllaç.

L'aventura del Circ Cric

Els seus inicis varen ser difícils. I aquestes dificultats comencen amb una història que es diu Beatles contra Rolling Stones. El nostre avalador al Departament de Cultura era en Xavier Fàbregues, Cap del Servei de Teatre de la Generalitat, i fruit d'aquesta història en Xavier Fàbregues va dimidir. Tot i que cal tenir en compte altres factors com la nostra joventut, ja que una aventura com fer un circ és molt agosarada i necessita de molts recursos i suports... el fet d'aquesta crisi al Departament de Cultura va desencadenar tot un seguit de dificultats que em va obligar a treballar deu anys de la meua vida per eixugar els deutes que va generar el projecte... Però, bé, també ens va donar la saviesa per poder tornar-ho a fer.

Pensa que el circ és l'única art escènica que no té cap mena de frontera i que és totalment intergeneracional. És un espectacle que es pot fer en català sense haver d'utilitzar només la llengua. El circ reuneix totes les arts escèniques: la música, la dansa, el teatre...

els exercicis de pista, que són els que repton les lleis de la gravetat, el sentit comú... és una cosa que fa que sempre els homes ens quedem una mica enlluernats. A nosaltres, més que cercar el "més difícil encara", el que volem és utilitzar aquestes eines per donar-hi un llenguatge poètic i poder emocionar.

Quin és el vostre objectiu com a Circ Cric?

El que volem crear és una xarxa de circs al país perquè permeti al públic gaudir de bon circ, i als professionals d'aquí viure i evolucionar. No pots fer circ sense tenir un circ. No pots penjar un trapezi al menjador de casa teval! La possibilitat de poder donar als artistes més d'un centenar d'actuacions a l'any fa que l'artista creixi, que ho faci també el públic i pot permetre crear una indústria cultural. El turisme que visita Barcelona, per exemple, no pot anar a veure una obra de teatre en català, però sí que pot veure un espectacle de circ. Tot això, de fet, és una mica el que nosaltres pretenem.

El Circ Cric és un teatre mòbil de cinquanta persones, itinerant pel país i amb voluntat de cobrir el territori.

Quina és la resposta de la gent?

Tenim un problema molt greu que és un circ en un país de "circos", que identifica el circ amb la "fira", amb la foto amb l'elefant i els domadors... La gent no s'imagina el que nosaltres fem. Sempre s'endú una gran sorpresa després de veure el nostre espectacle. La paraula "circ" al nostre país pesa massa perquè canviï d'un dia per l'altre.

A França hi ha cinc-centes escoles de circ de primer grau i és una llicenciatura de cinc anys. I un país com Suïssa, de set milions d'habitants, té set circs estables.

I la resposta de les institucions?

S'ha creat el premi Nacional de Cultura de Circ i ara fa pocs dies ens l'han donat a nosaltres. Estem dins els temes de cultura. Fins ara per-

tanyem al món dels "autos de xoc". Falta, però, encara molt de suport. Pensa que per part dels mitjans de comunicació tampoc no n'hi ha hagut massa, de resposta. Posar una estructura itinerant, amb un teatre de mil places, equipat amb cent focus, quatre músics en directe... això hauria de ser notícia. Doncs són ben pocs els que s'han apropiat a conèixer-nos.

Què se'n ha fet de l'"Orzogueu"?

"Orzogueu" torna a estar en actiu. Va estar uns anys parat. La nostra idea és repetir territori cada dos anys. I dins dels números clàssics els vaig incorporant. Enguany l'he posat i segueix funcionant.

Parlans de Pallassos sense fronteres

A partir d'uns contactes que una escola de Barcelona tenia amb un insubmiss català que estava a Croàcia em van demanar que els acompanyés en una visita. Era el febrer de 1993. Conèixer la realitat de la guerra i dels conflictes em va motivar a crear Pallassos sense fronteres.

El mes de març passat vam constituir a París el Comitè Internacional de Pallassos sense fronteres, on hi ha la presència de Canadà, Estats Units, Bèlgica, Suècia, França, Espanya... i tenim la petició dels alemanys, els holandesos i els australians per muntar seus estables (crear oficina, gestionar recursos i poder-los distribuir).

Pallassos sense fronteres bàsicament comparteix amb els nens que estan en condicions de guerra o de violència el fet de saber que estan en males condicions. La darrera que hem fet va ser a finals de gener a Srilanka, a una de les zones afectades pel Sunnami, on de trenta mil habitants n'havien mort deu mil. Vàrem estar a una escola de mil cinc-cents nens, on en faltaven vuit-cents.

Anar a actuar a allà és una cosa que no es pot explicar; s'ha de veure. El director de l'escola, un cop acaba l'actuació, ens va venir a veure i ens

va dir: "vostres no saben que han fet. De tots els ajuts que hem rebut aquest ha estat el millor, ja que ens permetrà demà començar el dia sense haver de parlar de la mort ni de la tristesa". Això és el que fa Pallassos sense fronteres.

El fet d'actuar a tants llocs diferents fa que s'hagin de tenir en compte aspectes culturals...

La gent riu de les coses que coneix. Tanmateix cal tenir molt en compte la personalitat de cada societat. Pensa que per exemple a Srilanka hi ha indústries, musulmans i budistes. A l'hora de baixar-te els pantalons havies de tenir molt en compte quin era el col·lectiu que t'estava mirant, per no ferir susceptibilitats i tocar coses que no podies tocar. A Colòmbia hem viscut situacions força difícils.

En aquest moments després de deu anys com a president de Pallassos sense fronteres, en sóc president fundador honorífic i hi continuo treballant.

És migdia, en Tortell Poltrona em porta a visitar el seu circ, el seu projecte, m'ensenya la cuina, la pista, les carpes... es nota que està implicat del tot en aquest projecte col·lectiu i que somnia en poder aconseguir una normaltat pel que fa al circ que de ben segur aconseguirem tots plegats.

Josep Ma Valls

»» la fundació catalana de l'esplai al servei dels infants i joves

Més d'11.000 infants i joves amb 1.390 monitors i monitores en una federació territorial que s'estén per 16 comarques d'arreu de Catalunya. Són xifres que mostren una part de la Fundació, consolidada amb el treball de més de 30 anys.

La Fundació Catalana de l'Esplai, constituïda l'any 1996 per agrupar iniciatives d'esplai, cases de colònies, serveis educatius a les escoles, formació i suport associatiu, té la seva raó de ser en l'educació dels infants i joves en el lleure i en la promoció del desenvolupament associatiu.

Per a associacions

Precisament, un dels propòsits de la Fundació és generar recursos, formació i assessorament per al món associatiu. Unes 1.500 entitats formen part del Club d'Usuaris i utilitzen els programes informàtics de gestió. També hi ha servei jurídic, comptable, econòmic i laboral per respondre a les inquietuds i qüestions de les entitats. En el darrer any s'han realitzat més de 250 cursos.

"Eduquem més enllà de l'horari lectiu"

La Fundació Catalana de l'Esplai ha impulsat, juntament amb la FAPAC, el model "Eduquem més enllà de l'horari lectiu" que vol plantejament pedagògic de centre per a totes les activitats de l'escola, sota els criteris de qualitat, equitat i coresponsabilitat. En aquests moments la Fundació Catalana de l'Esplai presta serveis en el marc escolar a més de 30.000 alumnes en 375 escoles en 34 comarques.

Educació ambiental en aules de natura

La Fundació gestiona 21 instal·lacions de natura. En totes hi ha activitats d'educació ambiental, ja sigui en aules de natura o itineraris, en les quals es dona a conèixer l'entorn natural, social i

cultural. Aquests programes abasten tant el món escolar com el de l'educació en el lleure per als esplais o els grups d'AMPA i famílies i amics.

Centre Esplai

I si l'any 1996 es va fer el pas d'anar cap a una organització de segon nivell, el 2004 la Fundació Catalana de l'Esplai va prendre l'opció d'edificar la seva seu al barri de Sant Cosme del Prat de Llobregat. CENTRE ESPLAI és un projecte que comprèn també un alberg de 240 places i espais per a la formació. És un projecte per al qual es compta amb la complicitat de les administracions autonòmica i local. És un projecte que vol col·laborar en la dinamització del barri de Sant Cosme, en coherència amb una de les finalitats de la Fundació, que és aconseguir el desenvolupament dels col·lectius desfavorits.

L'empenta de tots els implicats -Generalitat, Ajuntament del Prat de Llobregat, Fundació Catalana de l'Esplai- fa que el proper 3 d'octubre s'iniciïn les obres i que es vegi

possible la inauguració de CENTRE ESPLAI per a l'any 2007.

Campanya de socis

La Fundació va engagar, coincidint amb la celebració dels Drets de l'Infant, una campanya I+F=C: "Els infants felïços esdevenen ciutadans compromesos", que tracta d'ampliar la base social de la Fundació amb les aportacions individuals per als projectes a favor de la infància; un pas més en el camí de la participació, i que estimula els valors de la independència i la solidaritat.

La Fundació publica el *Diari de la Fundació Catalana de l'Esplai* on detalla els seus projectes i realitzacions i tracta temes educatius, ambientals i associatius. També es pot trobar informació al portal www.esplai.org

Laia Ferragut

»» festes infantils

El curs passat es va iniciar als Lluïsos l'organització de Festes infantils per a celebrar aniversaris, sants o altres esdeveniments.

Sovint les famílies no volen o no poden celebrar aquestes festes a casa per manca d'espai o per manca d'infraestructura i per aquesta raó va sorgir la iniciativa d'oferir un espai i uns monitors amb experiència per dinamitzar aquest tipus de celebracions.

En aquestes festes els infants poden escollir el centre d'interès. Al voltant d'aquest centre fan diferents activitats i acaben amb un berenar.

"Resulta que els pirates amb els anys han anat desapareixent i s'han quedat tres pirates sols. Aquests demanen als nens si volen ser durant unes hores pirates amb ells i així poder recordar vells temps o ajudar-los també a buscar un tresor."

"Però per ser pirata s'han de passar unes proves, aprendre una cançó i una dansa, buscar tresors amagats... i passar per veritables dificultats!"

T'esperem per gaudir de la festa!!

Informació a Secretaria dels Lluïsos

Festa d'aniversari celebrada als Lluïsos

Juanjo Sarto

»» la tira còmica

Nou butlletí electrònic

Ja et pots subscriure al nou butlletí dels Lluïsos. El rebràs periòdicament a la teva adreça de correu

Entra a la web dels Lluïsos www.lluisosdegracia.org subscriu-te i deixa la teva adreça de correu!

»» habitatges per a joves

L'EMANCIPACIÓ JUVENIL NECESSITA PISOS ASSEQUIBLES

Els que vàrem néixer a l'inici del *boom* de natalitat dels anys 60, recordem que als 80 es parlava de nosaltres com una *generació bloquejada*, la famosa *generació límit* que cantava Miguel Ríos. Llavors el bloqueig venia sobretot de l'atur, de l'enorme dificultat per trobar feina. En canvi, si trobaves feina, podies plantejar-te marxar de casa fàcilment. El paisatge urbà estava ple de cartells de venda i lloguer i els preus eren raonables.

Vint anys després, el bloqueig continua però ve més del mercat immobiliari. El mercat laboral ofereix feines. No són de qualitat, no estan ben pagades, no responen a la formació dels joves i no són amb contracte indefinit, però sens dubte hi ha molt menys atur juvenil que llavors. El problema és que el mercat del lloguer és ara molt reduït, de mala qualitat i, sobretot, car, molt car. I encara més car és comprar, ja que la reducció dels tipus d'interès de les hipoteques ha vingut acompanyada d'uns augments dels preus que fan inaccessible l'habitatge a un jove, encara que formi part d'una parella amb bons sous, a qualsevol barri de Barcelona, on el preu mitjà està en els 4.500 € per metre quadrat.

L'alternativa passa, doncs, per als joves per marxar ben lluny de Barcelona o, com acostuma a passar, retardar molts anys l'emancipació, que sovint necessita un esforç financer dels pares i, en tot cas, un enorme endeutament que inhabilita per fruit d'altres coses i per decidir-se a procrear.

Quines solucions tenim? Els que ara tenim la responsabilitat de govern a la Generalitat som conscients que hi hem arribat tard, ja que altres comunitats estan treballant des de finals dels 90 en les línies següents: en primer lloc, promoure lloguer per a joves, tal com va començar a fer a mitjan anys 90 el **Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona**. Es tracta de pisos al voltant dels 40 m² útils i per tant no per a tota la vida, sinó per metre l'emancipació pagant uns 160 € al mes. Ja hi ha prop de 2.000 pisos així a Barcelona, i estem fent-ne 1.000 més.

En segon lloc, obligant per Llei, aprovada al desembre de 2004, que no menys del 30% dels nous habitatges tinguin un **preu protegit molt per sota del de mercat**. Això farà que, per exemple, els nous barris que s'han de fer a Sant Andreu, al Poblenou o la Zona Franca incorporin prop de 10.000 nous habitatges protegits a Barcelona en els pròxims anys.

En tercer lloc, l'Institut Català del Sòl està **comprant milions de metres quadrats a tot Catalunya** per promoure més de 40.000 habitatges protegits, als quals s'han d'afegir els que faran els ajuntaments, les cooperatives i els agents privats. Això permetrà una opció de recanvi per als joves que vulguin passar de l'habitatge de lloguer amb petites dimensions a un nou pis, sigui de lloguer o de propietat. I també a absorbir la demanda derivada de l'allau migratòria i de l'exclusió social d'amplis sectors de la població.

Finalment, estem desenvolupant les **borses de lloguer social**, amb les quals ajudem tant a rehabilitar pisos per al lloguer com a posar l'aval que els joves necessiten. I també ajudem a pagar el lloguer a aquells, siguin joves, gent gran o altres persones sense prou recursos, que no poden arribar amb els seus ingressos a pagar les rendes que el mercat exigeix.

Tot això és molta feina que estem duent a terme des de fa un any en col·laboració amb els ajuntaments. Veurem si tenim èxit i, d'entrada, aconseguim produir més de 12.000 nous habitatges socials a l'any a tot Catalunya, rehabilitar-ne 10.000 d'annuals més i ajudar a obtenir i pagar el lloguer a més de 6.000 famílies. Qui vulgui saber més, pot clicar la nostra web: www.gencat.net.

Ricard Fernández Ontiveros
(rfernandez@gencat.net)

Secretari d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya
(Departament de Medi Ambient i Habitatge)

LES BORSSES D'HABITATGE JOVE

L'accés a l'habitatge s'ha convertit en el principal problema dels nostres joves. Així ho diuen les nostres enquestes i així mateix ho constatem amb el contacte directe que tenim amb els joves que s'adrecen a la Secretaria General de Joventut.

Per aquest motiu des de la Generalitat de Catalunya s'estan impulsant diferents iniciatives per tal de facilitar als joves que construeixin el seu propi projecte de vida.

Entre aquestes iniciatives, com poden ser la construcció d'habitatge protegit, tant de compra com de lloguer o els ajuts per a joves que són llogaters, m'agradaria destacar el paper que estan desenvolupant les Borses Joves d'Habitatge arreu del país.

L'objectiu d'aquestes borses és oferir habitatges en condicions avantatjoses per als joves. Aquesta funció es desenvolupa mitjançant la captació d'habitatges en el mercat privat oferint als propietaris assegurances que cobreixen el risc d'impagament així com els possibles desperfectes, i posteriorment s'encarreguen de la selecció i prioritització dels usuaris potencials. El vincle, però, es manté durant tota la vigència de la relació arrendatària, de manera que no acaba amb la signatura del contracte d'arrendament, sinó que continua amb la tasca de seguiment del compliment d'aquest contracte, mediant en tots els conflictes que puguin sorgir. Es tracta que les parts implicades en el contracte siguin conscients de la importància de complir els compromisos que exigeix aquesta relació, un punt imprescindible perquè també les dues parts puguin gaudir dels seus drets. Aquest equilibri entre les parts es busca des de l'inici, vetllant perquè els preus dels pisos que s'incorporen a la borsa d'habitatge siguin raonables, establint garanties de cobrament als propietaris o fent inventaris exhaustius de l'estat de l'habitatge i el mobiliari.

Actualment hi ha 28 borses d'habitatge en funcionament arreu de Catalunya i esperem arribar a la seixantena a finals de la legislatura. Fruit d'aquest treball conjunt entre els municipis i la Generalitat, l'any passat, 2.237 joves van trobar pis en aquestes borses i, el que és més important, a uns preus inferiors en un 12% als del mercat immobiliari. Podeu trobar més informació sobre les borses joves d'habitatge al portal jove: www.gencat.net/joventut.

Jordi Anguera
Director de Programes
de la Secretaria General de Joventut

Ma. Teresa Draper »» fem història = les noies sòcies dels Lluïsos

No va ser gens fàcil que les noies arribessin a ser sòcies dels Lluïsos amb els mateixos drets que els socis.

La Casa va ser fundada per a la formació de joves (nois) solters. La participació de les noies es reduïa a col·laborar amb la secció de Caritat preparant roba per a beneficència o tenint cura de la neteja i l'ordre de la capella. Erem simplement espectadores de les activitats que feien els nois. Anàvem a veure obres de teatre, a escoltar els concerts de l'Schola Cantorum, a la visita a l'Hospital de Sant Llätzer... La veritat és que tot això ens servia per relacionar-nos amb els nois.

Referent al teatre, fins i tot antigament, quan feien els Pastors, el paper de la Mare de Déu el feia un noi! I en altres obres hi havia un actor (el Sr. Silvente) que s'encarregava de "matar" o "substituir" els papers que corresponien a les dones. Amb el temps es va donar permís perquè les noies poguessin incorporar-se al grup teatral.

Amb alguna dificultat i algunes reticències va entrar l'escoltisme masculí als Lluïsos. En Jordi Casso va ser cap d'agrupament i consiliari Mn. Pellisa. Les noies hi feien servei com "Akeles" de la unitat de Llobatons, però encara no n'eren sòcies.

L'Agrupament femení "Celística", fundat també per Mn. Pellisa a les monges Carmelites (Vedrunes) aplegava moltes noies que eren germanes dels escoltes dels Lluïsos; per tant pertanyien a les mateixes famílies.

Aleshores, essent president dels Lluïsos en Jordi Casso i essent jo cap d'agrupament del "Celística" no va ser gens difícil que ens poséssim d'acord perquè tots poguessin anar al mateix lloc a fer escoltisme. L'Assemblea hi va posar alguns entrebancs, però finalment es va aprovar.

De mica en mica les noies es van anar incorporant a les Corals, al Bàsquet, al Grup Mn. Muñoz, gràcies a la voluntat i la tenacitat d'en Jordi Casso, aleshores president. Després de moltes consultes i reunions, en l'Assemblea del 18 de gener de 1969 es va aprovar que les dones es convertissin en sòcies de ple dret de la casa, fins al punt que l'any 1976, una dona va ser la primera presidenta dels Lluïsos.

Va ser difícil. En una casa sempre governada per homes era una gosadia que es presentés una dona per ocupar aquest càrrec. A alguns socis tradicionals els va costar entendre-ho, però l'Assemblea, recolzada pels joves, ho va aprovar per una àmplia majoria.

Tot això vol dir que els Lluïsos, malgrat tenir 150 anys, és una entitat viva i activa que sap adaptar-se als canvis quan les circumstàncies així ho demanen.

Raquel Díaz »» recomanem

EL SUEÑO DE VALENTÍN

Què somiaris tu si visquessis a Buenos Aires, a la dècada dels seixanta, i la teva mare no existís i el teu pare rodés pel món deixant-te a càrrec de la teva solitària àvia ?

Doncs el Valentín, un infant de nou anys, passa els seus dies amb dues aspiracions: trobar la seva mare, i ser astronauta. Dos somnis que dia rere dia es van veient més frustrats. Però tot sembla canviar quan el Valentín coneix una de les tantes xicotes del seu pare: Leticia, de qui el Valentín queda enamorat. Però, com tots els amors del seu pare, aquest també és passatger. Una visió de la misèria i el desengany vist des del punt de vista d'un marrec que creu que volar cap als estels està a l'abast de tothom, fins i tot d'un petit anònim que cuida la seva àvia i que té com a millor amic un músic frustrat.

És un film tendre i dur portat de la mà d'Alejandro Agresti. L'espectacular actuació de Carmen Maura (com a àvia) i l'excel·lent interpretació de tot el repartiment, ha dut aquesta pel·lícula a guanyar els següents premis: Premio del público (festival de los Cines y culturas de América Latina-Biarritz 2002, Premio del público (II festival de Sevilla), Premio del Jurado (18è festival Internacional de Cine de Mar de Plata). En definitiva, una estona per riure, plorar i reflexionar.

Joan Duran Pujol

»» saltat de verdures i vedella a l'estil oriental

Cada cop més el món s'està internacionalitzant. Un clar exemple es pot veure a través de la gastronomia. Cada dia apareixen nous restaurants on t'ofereixen cuines de diferents indrets del món... menjar asiàtic, de l'amèrica llatina... Ens hem d'obrir a noves sensacions, desconegudes pel nostre paladar, això sí, des del meu punt de vista sense perdre mai la nostra cuina mare, que al cap i a la fi és el que més coneixem. Amb la cuina podem jugar amb infinites combinacions, mesclant ingredients, tècniques, mètodes, tots ben diferents entre ells.

Avui us oferim un *saltat de verdures i vedella* amb un toc oriental. La principal característica del plat és que les verdures estan cuinades a foc molt fort, de tal manera que queden cruixents per fora i tendres per dins. Comencem.

Ingredients (4 persones)

1 pebrot vermell
1 carabassó
1 pastanaga
25 gr. xampinyons
200 gr. vedella
Gingebre
All
Oli de sèsam
Salsa de soja

Preparació

1. Començarem tallant a trossos fines la vedella i trinxarem la quantitat que creguem convenient (segons el gust de cadascú) de gingebre i all. Tot això ho mesclarem i ho deixarem reposar unes hores (com més temps, més sabor agafarà la carn).
2. Seguidament tallarem les verdures; el pebrot i el carabassó a trossos molt fines, i la pastanaga i els xampinyons a làmines també molt fines.
3. Agafarem una paella fonda (tipus wok). Hi posarem oli de sèsam i seguidament hi afegirem la vedella fins que es dauri.

4. Tot seguit hi posarem el pebrot i la pastanaga, i després els xampinyons i el carabassó. Posarem una mica de sal, poca perquè la soja és molt salada. Ho farem saltar uns minuts...

5. Quan veiem que els ingredients agafen un color més intens i la seva textura és més tendra, apaguem el foc. Llavors hi afegim la soja, sense passar-nos, perquè té un gust molt fort.

El plat ja està acabat i està a punt per menjar. Si voleu ho podeu decorar amb una mica de sèsam en gra o el que us vingui de gust.

BOON PROFIT !!!

Pau Plana

»» cal acceptar les derrotes

Puc ben assegurar que molts de vosaltres considereu els Lluïsos la vostra segona casa, i que gairebé tots esteu molt contents que compleixi 150 anys.

150 anys han portat molts triomfs a la casa, i no dubtem a celebrar-los tots junts, però la veritat és que també porten derrotes i errors. És curiós, que a l'hora de recordar el passat i de verbalitzar-lo davant la resta de socis, tendim a passar per alt aquestes derrotes, i les ignorem com si mai no haguessin existit, gairebé com si les haguéssim oblidat. Si algú ens les recorda dubtem una mica, però si a la fi se'ns obliga a reflexionar-hi sempre trobem un culpable que podem assenyalar amb el dit (no necessàriament una persona, ja que també pot ser una situació o una casualitat). Curiosament aquesta derrota, ja no és col·lectiva, ja no la celebrem tots junts, sinó que la puntualitzem i la separem de l'entitat com si no formés part dels Lluïsos.

La realitat és que tots hem perdut alguna vegada un partit, o hem lliurat tard un article al Des Del Nord (ejem, ejem...), o ens hem embarbussat dalt l'escenari... (no em feu posar un exemple de cada secció. No sabria què posar... del grup dels dimarts per exemple, o de fotografia, o del despax de direcció... O sí?) La qüestió és que si fóssim capaços de reconèixer les derrotes d'una manera més col·lectiva i no tendíssim a oblidar-les, potser en podríem aprendre de debò (i no únicament de paraula) i de fet això ens podria portar a noves fites.

No-peix. sar@mesvilaweb.com

»»» la peixera

Com ho podríem fer per treballar un mes a l'any i descansar els altres onze? Aquest article no pretén donar respostes a aquesta pregunta, però des d'ara mateix s'accepten tot tipus de suggeriments. Mentrestant, us explicaré què fa un no-peix durant aquest mes tan desitjat, el messssss de vacances!!!

«Senyoreta, no he fet els deures». És a dir, no he llegit "Lluïsos de Gràcia (1855-2005). Crònica de 150 anys", d'Albert Musons. Per què? Podria inventar-me mil excuses (o nou-centes noranta-nou), però no deixarien de ser això: excuses... No he mandrejat, no us penseu, però he aprofitat les meves vacances per llegir altres llibres: *La vella escola*, de Tobias Wolff (La Magrana), *Endevina qui et parla de cine*, de Jaume Figueras (Plaza & Janés) i *Solitud*, de Caterina Albert (Edicions 62). Per una banda he volgut "estar al dia" (Wolff, amb traducció d'Ernest Riera), entretenir-me i saber més coses d'una indústria que m'entusiasma ("ho superes, Figueras?"), i per últim "tapar forats" (quines descripcions i quins "marrus"! i escrites fa 100 anys!!!). Potser sí que no és una elecció amb gran criteri, però...

Ser no-peix ha de tenir els seus avantatges, no?

«El circ de la Plaça del Nord». "Nens i nenes, amics i amigues, benivolguts i benivolgudes, tots i totes... prepareu-vos per l'espectacle més gran del món, el circ dels Lluïsos de Gràcia!!!". Suposem que aquestes van ser les paraules del domador de les feres que va organitzar tota la moguda durant la Festa Major de Gràcia. O no. La veritat és que sí no vas poder xalar i gaudir de la paradeta que els Lluïsos de Gràcia van muntar del 15 al 21 d'agost, t'hauràs d'esperar a la propera edició de les festes de l'any vinent. O no. Ara, si vols tenir alguna informació de les activitats que es van celebrar, vols veure les fotos del circ, vols saber quines persones formaven part de la comissió organitzadora, etc., no cal que miris la pàgina web dels Lluïsos, ja que no hi trobaràs res. O no (i aquest darrer "O no" l'escric perquè confio que s'haurà resolt aquesta mancança mentre s'imprimeixen aquestes pàgines).

Seré a la peixera esperant el miracle, GLU, GLU!

«Els Lluïsos de La Novell». Una de les variades iniciatives que han sorgit arran de la celebració del nostre 150è aniversari ha estat l'aparició d'uns números especials de temes lluisencs que ha publicat L'Independent. En el darrer, he llegit amb especial interès l'article escrit per la Rosa Novell i Clausells. El seu text m'ha fet evocar persones a qui he conegut i també he admirat -i algunes que encara admiro- i que també formen part de la meua vida lluisenca (ai!, em sembla que m'estic fent gran!).

Bé, com no podia ser d'altra manera, a la mateixa pàgina, al costat de *La Novell* i de l'article d'en Joan Lluís Bozzo... el nostre admirat Marc Rossich!

Aquests articles com a no-peix (Monsieur Rossich ja ho sap!) no serien el mateix sense ell!!!

Jordi Casso

»»» l'art d'estimar

L'Erich Fromm va dedicar un dels seus llibres a reflexionar sobre la importància de ser capaços d'estimar de debò i ho considera com un art -i no pas fàcil-. És clar que acceptar el repte va en contra d'un ambient on predomina la llei del mínim esforç i de rebuig de qualsevol compromís. I és una llàstima perquè així es desaprotita un element molt important en la vida humana.

En l'amor de la parella humana, l'enamorament és d'entrada una sensació plaent, i el risc és quedar-se únicament en aquesta sensació sense plantejar-ne tota la dimensió, tota la profunditat que pot abastar si es pren seriosament. En definitiva, és el mateix que passa amb qualsevol quefer important que normalment no el treballen pas a la balabà sinó que hi posem tota l'atenció i interès que es mereix.

Ens cal no oblidar que enamorar-se és fàcil i que el que és difícil és conviure, i que per conviure de forma gratificant i positiva cal posar-hi ganes i sentit comú.

Per començar, hi ha d'haver un cert nombre de gustos i aficions comuns; no es pot pretendre establir una bona i sana convivència partint de punts de mira oposats o poc compatibles.

Cal estar ben convençut que és absolutament impossible que l'altre sigui perfecte; és i ha de ser imperfecte com tu mateix ho ets. Si un dels dos o tots dos fossiu perfectes (Déu no ho vulgui) la vostra vida seria insuportable. La bona convivència no es basa en l'absència de conflictes sinó

en la bona manera de saber-los resoldre. On no hi ha conflicte no hi ha vida humana i el que hi ha és el tedi i avorriment.

Un altre aspecte molt important és tenir consciència de quines qualitats admires en l'altre. Si no li admires res, de què dimonis t'has enamorat?

I finalment calen dues coses bàsiques: una decidida voluntat de tots dos de tirar endavant un projecte seriós i -perquè no dir-ho- un mínim de bona sort.

Amb tots aquests ingredients es pot pretendre sortir airoso del repte, i elaborar una vida altament positiva, feliç i gratificadora. Els qui ja portem llargs anys afrontant amb ganes aquest repte d'estimar i conviure, amb totes les falles i errors que vulgueu, us podem testimoniar les immenses possibilitats de felicitat i de progrés humà que tot això comporta.

Els creients, a més, si ens prenem seriosament la nostra fe, sabem que el nostre Déu, el Déu de l'amor sempre està proper i disposat a ajudar els qui s'esforcen a fer camí estimant, tant si el reconeixen com si no; mai substituint el nostre esforç personal sinó potenciant-lo.

Que Déu mira amb ulls especialment amorosos els qui s'estimen ho llegim en els mateixos Evangelis, o és que pensem que és per casualitat que a l'Evangeli ens diuen que el primer miracle de Jesús va ser precisament en una festa de noces?

Loteria de Nadal
Lluïsos de Gràcia

01.855

Aquest any
els Lluïsos
hem fet 150 anys
celebra-ho del tó!

Aquest any SÍ.
NO deixis passar
la sort!

VI Trofeu
Teatre
INFANTIL
i JUVENIL

2005

octubre/novembre/desembre

16 octubre

Estimats homes
Adaptació de la novel·la
d'Isabel Clara Simó
Cia. Teatre del Cercle

23 octubre

El cianur, sol
o amb llet
De Juan José Alonso Millán
Traducció de Rosa Palacin
Grup de Teatre Margarida Xirgu

6 novembre

Supertot
De Josep Ma Benet i Jornet
Cia. Deixalles 81

13 novembre

Els Bruts
de Vallneta
De Lluís Coquard
Grup de Teatre BAT

20 novembre

Volem ballar!
De Montse Obrador
Cia. Tracatra

11 desembre

Cloenda del Trofeu:
Alicia al país
de les meravelles
Grup de Teatre Casal Corpus

A NIVELL

MOBILIARI I DECORACIÓ
PROJECTES A MIDA
INTERIORISME

Camèlies, 32
Telèfon 93 210 28 23

Fax 93 284 11 32
08024 BARCELONA

A partir de l'1 d'abril...

Demanda el teu carnet de **Lluïsos de Gràcia** i gaudeix del **15% de descompte**

Una a veure's a Gran de Gràcia 104 · BARCELONA

* Per la compra d'articles que no estiguin rebuats o d'import

base: Benitosports
www.benitosports.com

la teua botiga d'esport!